

Regeringens proposition till Riksdagen om befrielse från inkomstskatt för Finnvera Abp

PROPOSITIONENS HUVUDSAKLIGA INNEHÅLL

I denna proposition föreslås att inkomstskattelagen ändras så att Finnvera Abp blir ett av de samfund som är befriade från inkomstskatt.

Förslaget förutsätter att kommissionen underrättas enligt artikel 88.3 i Fördraget om

upprättandet av Europeiska gemenskapen.

Lagen avses träda i kraft vid en tidpunkt som bestäms genom förordning av statsrådet.

Befrielsen från inkomstskatt tillämpas första gången vid beskattningen för det skatteår under vilket lagen träder i kraft.

MOTIVERING

1. Nuläge och föreslagen ändring

Finnvera Abp bildades 1998 genom lagen om statens specialfinansieringsbolag (443/1998). Till bolaget överfördes från ingången av 1999 den exportgaranti- och specialborgensverksamhet som tidigare skötts av Statsgaranticentralen och den kredit- och borgensverksamhet som sköttes av Kera Abp. Samtidigt fusionerades Kera Abp med Finnvera Abp. Kera Abp hade befriats från inkomstskatt i inkomstskattelagen (1535/1992). Eftersom exportgaranti- och specialborgensverksamheten bedrevs av en statlig inrättning var den också befriad från skatt. Det föreskrevs dock inte om befrielse från inkomstskatt för Finnvera Abp. I regeringens proposition till riksdagen med förslag till lag om statens specialfinansieringsbolag och lagstiftning som har samband med den (RP 35/1998 rd) ansågs skyldigheten att betala inkomstskatt vara motiverad eftersom avsikten var att minska specialfinansieringsbolagens särställning gentemot aktörer som styrs av marknadsvillkor.

Finnvera Abp är moderbolag i en koncern, i vilken ingår fem verksamma dotterbolag, Veraventure Ab, Aloitusrahasto Vera Oy, Matkailunkehitys Nordia Oy, Spikera Oy och Finlands Exportkredit Ab. Veraventure Ab är ett kapitalinvesteringsbolag och ansvarar för investeringar i regionala kapitalplaceringsfonder som har formen av aktiebolag samt

för utveckling av fonderna. Aloitusrahasto Vera Oy finansierar nya teknologiföretag och teknologiintensiva eller innovativa serviceföretag. Matkailunkehitys Nordia Ab är en kapitalplaceringsfond i aktiebolagsform som specialiserat sig inom resebranschen. Finlands Exportkredit Ab arrangerar exportfinansiering och administrerar systemet för utjämning av räntan för export- och fartygskrediter på OECD-villkor. Spikera Oy är ett utvecklings- och placeringsbolag som finansierar specialprojekt och kortfristiga placeringar. Spikera Oy äger även dotterbolag.

I 1 och 2 § i lagen om statens specialfinansieringsbolag föreskrivs om statens specialfinansieringsbolags syfte och uppgifter. Lagstiftningen om statens specialfinansieringsbolag tillämpas på Finnvera Abp och på andra koncernbolag. Syftet med specialfinansieringsbolaget är att genom att bjuda ut finansiella tjänster främja och utveckla särskilt små och medelstora företags verksamhet samt företags internationalisering och exportverksamhet. Bolaget skall i sin verksamhet främja statens regionalpolitiska mål och inrikta sin verksamhet på att korrigera de brister som förekommer i utbudet på finansiella tjänster. Bolaget bedriver finansieringsverksamhet genom att ge, bevilja och administrera krediter, garantier, borgen och andra ansvarsförbindelser samt genom att göra kapitalplaceringar. Bolaget utför också undersökningar och utredningar som anknyter till

finansieringen av företag. Dessutom bedriver bolaget verksamhet för utveckling av företag och tillhandahåller tjänster och rådgivning.

Bolagets verksamhet indelas i två kärnverksamheter, den inhemska finansieringsverksamheten och exportgaranti- och specialborgensverksamheten. Den inhemska finansieringsverksamheten omfattar kredit-, borgens- och annan finansieringsverksamhet särskilt för små och medelstora företag. Syftet med exportgaranti- och specialborgensverksamheten är att stödja företagets internationalisering och exportverksamhet genom att bevilja garantier och borgen.

Finnvera Abp beviljar lån och borgen med stöd av lagen om statens specialfinansieringsbolags kredit- och borgensverksamhet (445/1998). Finansiering beviljas utan betryggande säkerhet eller helt utan säkerhet. Enligt den nämnda lagen kan bolaget också utöva sådan verksamhet där det i egenskap av den som erbjuder finansiering skaffar egendom eller rätt som finansieringstagaren anvisar, och hyr ut den till finansieringstagaren (*finansieringsleasing*). Bolaget kan bevilja garantier för att minska förlustrisken i samband med kreditinstituts, kapitalplaceringfonders och andra samfunds samt privatpersoners kapitalplaceringar (*kapitalgarantier*). Närmare bestämmelser om kapitalgarantier finns i handels- och industriministeriets förordning om Finnvera Abp:s kapitalgarantier (744/2001). I praktiken har Finnvera Abp inte utövat finansieringsleasing och under de senaste åren har bolaget inte heller beviljat kapitalgarantier. Bolaget kan i enlighet med de näringspolitiska mål som handels- och industriministeriet har godkänt även göra kapitalplaceringar i fonder och direkt i målföretag. Bolaget skall sträva efter att utgifterna för dess verksamhet på lång sikt kan täckas med inkomsterna från verksamheten.

I fråga om den inhemska finansieringsverksamheten kan statsrådet på de villkor det bestämmer ge bolaget förbindelser om att staten, för vidareöverföring till kredittagarna, betalar bolaget ett räntestöd som till storleken beviljas regionalt graderat (regionalt räntestöd) samt ett räntestöd för sådana krediter som skall ges av särskilt definierade näringspolitiska skäl (specialräntestöd). Grunden för räntestödet är de krediter som har beviljats

inom gränserna för den bevilningsfullmakt som fastställs i statsbudgeten.

I statsbudgeten har anvisats anslag för betalning av ersättning för kredit- och borgensförluster till bolaget. I regeringens proposition till riksdagen med förslag till lag om statens specialfinansieringsbolag och lagstiftning som har samband med den (RP 35/1998 rd) konstateras att den ersättning för kredit- och borgensförluster som i statsbudgeten skall anvisas bolaget är ett näringspolitiskt instrument med hjälp av vilket en del av kundrisken kan förbises när priset på krediten eller garantin bestäms. Statsrådet bestämmer de närmare villkoren för den partiella ersättningen för kredit- och borgensförluster.

I fråga om den inhemska finansieringsverksamheten kan de krediter som Finnvera Abp beviljar delas in i tre kategorier:

- krediter som berättigar till räntestöd och statens partiella ersättande av förlust,
- krediter som berättigar till statens partiella ersättande av förlust,
- krediter som inte berättigar till räntestöd eller ersättande av förlust.

Bestämmelser om exportgaranti- och specialfinansieringsverksamheten finns i lagen om statsgarantifonden (444/1998) och lagen om statliga exportgarantier (422/2001).

Finnvera Abp är ett sådant statligt specialfinansieringsbolag som avses i lagen om statliga exportgarantier. Utgångspunkten i exportgarantiverksamheten är att verksamheten skall bära sig. Ett underskott i verksamheten täcks vid behov med medel ur statsgarantifonden, som är en fond som står utanför statsbudgeten och verkar i anslutning till handels- och industriministeriet. Syftet med fonden är att trygga att de förbindelser som Finnvera Abp gett med stöd av lagen om statliga exportgarantier uppfylls.

Med specialrisktagning avses exportgarantier enligt 6 § i lagen om statliga exportgarantier. Garantier enligt lagrummet kan beviljas med stöd av en fullmakt som statsrådet av särskilda skäl har gett också då den risk som sammanhänger med exporten, finansieringen av den eller med landet i fråga är så stor att exportgaranti inte kan beviljas utifrån normal riskprövning eller då exportgaranti beviljas på villkor som med tanke på riskprövningen avviker från de normala.

Regeringens finanspolitiska ministerutskott beslutade den 13 december 2005 att Finnvera Abp skall befrias från inkomstskatt. Den omständighet att Finnvera Abp:s verksamhet medfört skattskyldighet har ansetts höja priset på såväl exportgarantierna som den inhemska finansieringen av lån och borgen. Beskattningen har ansetts utgöra en konkurrensnackdel för exportgarantiverksamheten i jämförelse med aktörer i andra EU-länder som bedriver motsvarande verksamhet utan att betala skatt. Den fördel som en befrielse från skatt medför förbättrar till en början bolagets ekonomiska ställning. Avsikten är dock att fördelen skall överföras till kundföretagen genom att den beaktas när priset på finansieringen bestäms. När det gäller finansieringen av exporten är avsikten att skattebefrielsen skall skapa en jämlik konkurrenssituation för Finnvera Abp i förhållande till exportgarantiinstitut i andra länder. När inkomstskatten slopas är avsikten att i fråga om låne- och borgensfinansieringen sänka det finansieringspris som kunderna betalar på motsvarande sätt. Befrielsen från skatt främjar också beredskapen inför framtida förluster i den inhemska finansieringen och exportgarantiverksamheten enligt principen att bolagets verksamhet skall bära sig. På lång sikt kan befrielsen från skattskyldighet även komma att minska behovet av annat statligt stöd för den inhemska verksamheten.

Enligt förslaget föreskrivs om befrielse från inkomstskatt för Finnvera Abp genom att Finnvera Abp fogas till 20 § 1 mom. 1 punkten i inkomstskattelagen, där de samfund som är befriade från inkomstskatt anges. I lagrummet stryks samtidigt Kera Ab, som uppgick i Finnvera Abp 1998.

Från ingången av 2007 träder en ändring av 31 § i lagen om beskattningsförfarande (1558/1995) i kraft. Genom ändringen intogs i lagen bestämmelser om rättelse av internprissättningen när villkoren för en affärstransaktion mellan företag i intressegemenskap avviker från de villkor som skulle ha iakttagits mellan sinsemellan oberoende parter. Även om den föreslagna skattebefrielsen innebär att koncernens moderbolag inte är skyldig att betala inkomstskatt, skall moderbolaget och de andra bolag som hör till koncernen tillämpa principen om marknadsmäs-

sig villkor till den del förutsättningarna för tillämpning av det ovan nämnda lagrummet i övrigt uppfylls.

För uppföljningen av beloppet av det statliga stödet till Finnvera Abp skulle det vara motiverat att man årligen fastställer den kalkylerade skatt som bolaget hade varit skyldigt att betala om det varit skattskyldigt vid inkomstbeskattningen.

I fråga om den föreslagna befrielsen från inkomstskatt för Finnvera Abp har en anmälan om statligt stöd överlämnats till Europeiska gemenskapernas kommission den 31 oktober 2006. När propositionen läggs fram vet man ännu inte om kommissionen eventuellt förutsätter att skattstödet följs upp eller anger andra villkor eller begränsningar avseende stödet och därför föreslås inte nu bestämmelser om saken. Vid behov överlämnas en regeringsproposition senare.

2. EG-rättsliga bestämmelser om statligt stöd

Förbjudet statligt stöd enligt Fördraget om upprättandet av Europeiska gemenskapen

Enligt artikel 87.1 i Fördraget om upprättandet av Europeiska gemenskapen är stöd som ges av en medlemsstat eller med hjälp av statliga medel, av vilket slag det än är, som snedvrider eller hotar att snedrida konkurrensen genom att gynna vissa företag eller viss produktion, oförenligt med den gemensamma marknaden i den utsträckning det påverkar handeln mellan medlemsstaterna. Enligt vedertagen definition är kriterierna för statligt stöd: överföring av statliga medel, selektivitet, påverkan på handeln och påverkan på konkurrensen. Dessa fyra kriterier skall uppfyllas för att ett stöd skall kvalificeras som statligt stöd.

Kommissionen har publicerat meddelanden om tillämpningen av artiklarna 87 och 88 i EG-fördraget. Stödformen behandlas bland annat i kommissionens tillkännagivande om tillämpningen av artiklarna 87 och 88 i EG-fördraget på statligt stöd i form av garantier (2000/C71/07) och kommissionens meddelande om tillämpningen av reglerna om statligt stöd på åtgärder som omfattar direkt beskattning av företag (1998/C384/03).

På grundval av det ovan nämnda tillkännagivandet om statliga stöd i form av garantier bedömer kommissionen att kriterierna för statligt stöd uppfylls i fråga om statliga garantier. Enligt tillkännagivandet omfattas statliga garantier generellt av bestämmelserna om statligt stöd, om handeln mellan medlemsstaterna påverkas och om ingen marknadsmässig premie betalas.

I det ovan nämnda meddelandet om tillämpningen av reglerna om statligt stöd på åtgärder som omfattar direkt beskattning av företag preciserar kommissionen kriterierna för statligt stöd när det gäller statligt stöd som kanaliseras via beskattningen på följande sätt:

— Åtgärden skall ge mottagaren en fördel som minskar de kostnader som normalt belastar dennes budget.

— Fördelen skall dessutom beviljas av staten eller med hjälp av statliga medel.

— Åtgärden skall påverka konkurrensen och handeln mellan medlemsstaterna. Detta kriterium förutsätter att stödmottagaren utövar en ekonomisk verksamhet, oavsett vilken rättslig ställning denna verksamhet har och oavsett hur den finansieras. Villkoret anses vara uppfyllt om stödmottagaren bedriver en ekonomisk verksamhet som är föremål för handel mellan medlemsstaterna.

— Dessutom skall åtgärden vara specifik eller selektiv i det att den gynnar vissa företag eller viss produktion och selektiviteten kan inte motiveras med det allmänna skattesystemets karaktär eller ekonomiska struktur.

Undantag från den allmänna skatteplikten enligt det allmänna skattesystemet är en selektiv fördel som skall betraktas som ett stöd motsvarande förlusten av skatteinkomster som beviljas av statens medel. Enligt kommissionens meddelande om direkt beskattning av företag bedöms påverkan på handeln och påverkan på konkurrensen tillsammans som ett kriterium. I meddelandet anges att åtgärden påverkar handeln mellan medlemsstaterna om stödmottagaren bedriver en ekonomisk verksamhet som är föremål för handel mellan medlemsstaterna. I rättslitteraturen har utifrån EG-domstolens beslutspraxis förts fram uppfattningen att den avgörande faktorn när det gäller huruvida stödet har snedvridande effekt på konkurrensen verkar

vara beviljandet av ett stöd som ger bara en viss fördel. Detta innebär att den snedvridning eller det hot om snedvridning som stödet orsakar kan presumeras relativt lätt när stödåtgärden beviljas selektivt.

Det finns relativt lite rättspraxis om tolkningen av artikel 87.1 i EG-fördraget när det gäller specialfinansieringsinstitut. I beslut nr C (2002) 1286, som gäller tyska specialfinansieringsinstitut, har kommissionen definierat specialfinansieringsinstitutets uppgifters överensstämmelse med det allmänna intresse samt de områden inom vilka de fördelar som hänför sig till statliga garantier och som beviljats specialfinansieringsinstitut på de berörda områdena kan anses vara godtagbara. Fallet behandlas närmare nedan.

Kommissionens beslut nr C (2004) 2034 gällde frågan om de garantier som Kommunernas garanticentral beviljat för de lån som Kuntarahoitus Oyj tagit är förenliga med reglerna om statligt stöd. Enligt beslutet kan särskilda kreditinstitut beviljas statliga garantier för fullgörande av uppgifter i allmänhetens intresse antingen för att finansiera samfund inom den statliga sfären (t.ex. kommuner) utan begränsningar, eller för att anskaffa och fördela stöd till andra stödmottagare på begäran av de offentliga myndigheterna. I fråga om det sistnämnda förutsätts att reglerna om statligt stöd iaktas när det gäller de slutliga stödmottagarna. I sådana situationer är det särskilda kreditinstitutet inte ett sådant företag som avses i artikel 87.1 i EG-fördraget, utan en finansieringsinrättning eller ett särskilt kreditinstitut inom förvaltningen och således är det inte fråga om ett sådant förbjudet statligt stöd som avses i EG-fördraget.

Stödåtgärd som är förenlig med den gemensamma marknaden med stöd av en undantagsbestämmelse

Ett sådant statligt stöd som avses i artikel 87.1 kan dock anses vara förenligt med den gemensamma marknaden med stöd av de undantag som föreskrivs i artikel 87.2 eller 87.3 eller artikel 86.2. i EG-fördraget.

Artikel 87.2 i EG-fördraget gäller bland annat stöd av social karaktär som ges till enskilda konsumenter, stöd för att avhjälpa skador som orsakats av naturkatastrofer eller

andra exceptionella händelser samt stöd som betalas till vissa områden i Förbundsrepubliken Tyskland.

Till de stöd som kan godtas med stöd av undantaget i artikel 87.3 i EG-fördraget kan bland annat räknas stöd för att främja den ekonomiska utvecklingen i regioner där levnadsstandarden är onormalt låg, stöd för att främja genomförandet av viktiga projekt av gemensamt europeiskt intresse eller för att avhjälpa en allvarlig störning i en medlemsstats ekonomi, stöd för att underlätta utveckling av vissa näringsverksamheter och vissa ekonomiska regioner och stöd för att främja kultur och bevara kulturarvet.

Enligt artikel 86.2 i EG-fördraget skall företag som tillhandahåller tjänster av allmänt ekonomiskt intresse eller som har karaktären av fiskala monopol vara underkastade reglerna i EG-fördraget, särskilt konkurrensreglerna, i den mån tillämpningen av reglerna inte rättsligt eller i praktiken hindrar att de särskilda uppgifter som tilldelats dem fullgörs. Utvecklingen av handeln får inte påverkas i en omfattning som strider mot gemenskapens intresse.

Artikel 86.2 i EG-fördraget ger medlemsstaterna möjligheten att delegera uppgifter som hänför sig till tjänster av allmänt ekonomiskt intresse till företag. Statligt stöd som betalas i form av ersättning för offentliga tjänster till företag som tillhandahåller sådana tjänster kan anses vara förenligt med den gemensamma marknaden. Den ovan nämnda artikeln i EG-fördraget tillåter på vissa villkor undantag från reglerna i EG-fördraget, inklusive reglerna om statligt stöd, om tillämpningen av dessa regler rättsligt och faktiskt hindrar att de särskilda uppgifter som har delegerats till företagen fullgörs.

I gemenskapens rambestämmelser för statligt stöd i form av ersättning för offentliga tjänster (2005/C 297/04) anges på vilka villkor statligt stöd för dessa ändamål kan anses förenligt med den gemensamma marknaden. Enligt rambestämmelserna innebär begreppet tjänster av allmänt ekonomiskt intresse enligt artikel 86 i EG-fördraget att staten har tilldelat de berörda företagen särskilda uppgifter. Dessutom skall ansvaret för att tillhandahålla tjänsten av allmänt ekonomiskt intresse anförtros det berörda företaget genom en eller

flera officiella handlingar, vars form medlemsstaten själv får fastställa. I handlingen eller handlingarna skall framför allt följande anges:

- a) den exakta innebörden av skyldigheterna i samband med tillhandahållandet av offentliga tjänster och skyldigheternas varaktighet,
- b) de berörda företagen och det berörda området,
- c) exklusiva eller särskilda rättigheter som beviljats företagen,
- d) metoderna för att beräkna, kontrollera och se över ersättningen,
- e) åtgärder för att hindra och återbetala eventuell överkompensation.

Enligt rambestämmelserna får ersättningen inte vara större än vad som är nödvändigt för att täcka de kostnader som orsakats av fullgörandet av skyldigheterna i samband med tillhandahållandet av offentliga tjänster.

I rambestämmelserna konstateras dessutom att om ett företag bedriver verksamhet både i form av tjänster av allmänt ekonomiskt intresse och annan verksamhet, skall det klart framgå av den interna redovisningen vilka kostnader och intäkter som hänger samman med tjänsten av allmänt ekonomiskt intresse och vilka kostnader och intäkter som avser andra tjänster samt parametrarna för fördelning av kostnaderna och intäkterna.

I det ovan nämnda beslutet nr C (2002) 1286, som gäller tyska specialfinansieringsinstitut, ansåg kommissionen att sådana fördelar som givits i form statlig borgen och på grund av det statliga ansvar som föreskrivs i lag är godtagbara till den del fördelarna hänför sig till specialfinansieringsinstitutens främjande uppgifter av offentlig natur. Enligt kommissionen är sådana uppgifter bland annat finansiering av små och medelstora företag, finansiering av riskkapital, miljövårdsinvesteringar, teknologi- och innovationsinvesteringar, finansiering av infrastruktur samt deltagande i finansieringsprogram som gäller bostadsmarknaden eller som man kommit överens om internationellt. För fullgörandet av de främjande uppgifterna får specialfinansieringsinstituten endast bedriva sådan affärsverksamhet och erbjuda sådana tjänster som direkt anknyter till fullgörandet av de uppgifter som har anförtratts dem. Fördelarna ansågs också vara godtagbara om de hän-

förde sig till finansieringen av export i de situationer som närmare anges i beslutet. Kommissionen förutsatte också att specialfinansieringsinstitutens uppgifter definieras tillräckligt tydligt i lagstiftningen. De av specialfinansieringsinstitutens funktioner som inte vara godtagbara enligt de villkor som specificerades i beslutet skulle antingen avslutas eller överföras till självständiga företag som inte åtnjöt statligt stöd. Dessutom skall principen om marknadsmässiga villkor tillämpas i transaktioner mellan specialfinansieringsinstitutet och nya företag.

I kommissionens ärende nr C 64/97 konstaterar kommissionen i sitt meddelande (98/C 140/05) till de övriga medlemsstaterna och andra berörda om eventuellt stöd till Westdeutsche Landesbank - Girozentrale (WestLB) att om det inom företaget finns en allmännyttig enhet, som är befriad från skatt, måste det säkerställas att de företagsekonomiska effekterna av skattelättnaderna begränsar sig till den allmännyttiga enheten och inte påverkar det konkurrensutsatta företaget.

Anmälan om statligt stöd

Enligt artikel 88.3 i Fördraget om upprättandet av Europeiska gemenskapen skall kommissionen underrättas i så god tid att den kan yttra sig om alla planer på att vidta eller ändra stödåtgärder. Medlemsstaten i fråga får inte genomföra åtgärden förrän detta förfarande lett fram till ett slutgiltigt beslut.

Efter att ha fått anmälan inleder kommissionen med stöd av rådets förordning (EG) nr 659/1999 om tillämpningsföreskrifter för artikel 93 i EG-fördraget en preliminär granskning som kan leda till tre olika slutresultat: Den anmälda åtgärden utgör inte stöd, stödet är förenligt med den gemensamma marknaden eller den anmälda åtgärden föranleder tveksamhet i fråga om dess förenlighet med den gemensamma marknaden. I det sistnämnda fallet inleder kommissionen ett formellt granskningsförfarande. Till följd av den preliminära granskningen skall kommissionen fatta beslut inom två månader efter att den fått en fullständig anmälan.

Det formella granskningsförfarandet kan leda till antingen ett positivt eller ett negativt beslut av kommissionen. Kommissionen kan

också konstatera att den anmälda åtgärden inte utgör stöd eller ange villkor enligt vilka kommissionen anser att åtgärden kan godkännas.

En anmälan om statligt stöd avseende förslaget att Finnvera Abp befrias från inkomstskatt har lämnats den 31 oktober 2006. Efter det att kommissionen har fattat sitt slutgiltiga beslut kan man med säkerhet fastställa om den föreslagna befrielsen från inkomstskatt kan godtas enligt EG-rättsliga grunder för statligt stöd eller om det eventuellt behövs begränsningar. Lagen kan inte träda i kraft innan kommissionen har fattat sitt slutgiltiga beslut med anledning av anmälan om statligt stöd.

Bedömning av befrielse från inkomstskatt ut statsstödsynpunkt

Det primära syftet med regleringen av statliga stödåtgärder är att säkerställa den inre marknadens funktion så att medlemsstaterna inte vidtar sådana åtgärder som syftar till att ge nationella företag eller andra aktörer en fördel i förhållande till andra och på så sätt snedvrider konkurrensen på den inre marknaden.

Vid granskningen av om en anmäld stödåtgärd kan godtas baserar kommissionen sin bedömning på de faktiska effekterna genom att göra en helhetsbedömning av de omständigheter och faktorer som påverkar saken.

I kommissionens beslut N 465/2000 och N 638/2003 med anledning av anmälningarna om statligt stöd i fråga om stödprogram som Finnvera Abp administrerar konstateras att det för Finnvera Abp:s del inte var fråga om statligt stöd eftersom bolaget inte ansågs konkurrera med andra finansieringsinstitut.

Finnvera Abp administrerar också stödprogram i enlighet med kommissionens förordning (EG) nr 69/2001 om tillämpningen av artiklarna 87 och 88 i EG-fördraget på stöd av mindre betydelse. Stödprogram som uppfyller villkoren i förordningen om stöd av mindre betydelse är förenliga med den gemensamma marknaden.

Såväl WTO som OECD har ingått internationella avtal om exportgarantiverksamhet. OECD-avtalet har tagits in som en del av gällande EG-rätt genom rådets beslut

2001/76/EG om att ersätta beslutet av den 4 april 1978 om tillämpningen av vissa riktlinjer för statsstödda exportkrediter. Kommissionens meddelande om tillämpningen av artikel 92 och 93 i EG-fördraget på kortfristig exportkreditförsäkring (97/C 281/03) gäller också exportgarantiverksamhet. En ändring av meddelandet trädde i kraft den 1 januari 2006. Exportgarantiverksamhet som uppfyller villkoren i dessa bestämmelser anses vara förenlig med den gemensamma marknaden.

Uppfyllandet av kriterierna för statligt stöd förutsätter att stödet snedvrider eller hotar att snedvrída konkurrensen. Av detta följer att för att det skall vara fråga om statligt stöd skall stödmottagaren i situationer som motsvarar det aktuella fallet bedriva verksamhet som konkurrerar med andra som erbjuder finansiering inom motsvarande område. I praktiken gäller detta endast sådan verksamhet som inte omfattar de funktioner som anses vara förenliga med den gemensamma marknaden.

Kommissionen har meddelat att den sannolikt kommer att göra en övergripande granskning av de statliga stöden till Finnvera Abp efter det att anmälan om statligt stöd har mottagits. Således kommer kommissionen troligen inte endast att bedöma den föreslagna befrielsen från inkomstskatt utan även att beakta andra poster som eventuellt innehåller element av allmänna medel, t.ex. statliga borgensförbindelser.

Om kommissionen anser att kriterierna för statligt stöd uppfylls till någon del när det gäller befrielsen från skatt, skall därefter bedömas om de särskilda uppgifter som har anförtrots bolaget uppfyller de ovan nämnda villkoren för tillämpningen av artikel 86.2 i EG-fördraget.

Detta förutsätter att Finnvera Abp:s uppgifter i hög grad anses motsvara de tyska specialfinansieringsinstitutens funktioner som beskrivs i det ovan nämnda beslutet. Till den del Finnvera Abp:s verksamhet kan anses uppfylla de villkor som anges i artikel 86.2 i EG-fördraget kan det skattestöd som enligt förslaget skall beviljas i form av befrielse från inkomstskatt anses vara förenligt med den gemensamma marknaden.

Om kommissionen anser att den föreslagna åtgärden till någon del utgör statligt stöd,

som inte kan anses vara godtagbart med stöd av undantagsbestämmelserna, är det fråga om en statsstödsåtgärd som EG-fördraget förbjuder.

Om kommissionen fattar ett negativt beslut i ärendet avseende den föreslagna befrielsen från inkomstskatt för Finnvera Abp kan bestämmelser om befrielse från inkomstskatt inte utfärdas. Om kommissionen anser att åtgärden endast delvis är förenlig med den gemensamma marknaden torde kommissionen förutsätta att befrielsen från inkomstskatt begränsas till att gälla den del av verksamheten för vilken stödet kan anses vara förenligt med den gemensamma marknaden.

3. Propositionens ekonomiska konsekvenser

I tabellen nedan anges Finnvera Abp:s resultat för räkenskapsperioden samt skatternas andel av resultatet åren 2001 – 2005:

	räkenskapsperiodens resultat (mn euro)	skatter (mn euro)
2001	26	8,7
2002	16	8,7
2003	25	11
2004	38	16
2005	33	11

I delårsrapporten för 2006 för tiden den 1 januari 2006 - 30 juni 2006 var koncernens rörelsevinst 28,5 miljoner euro och Finnvera Abp:s 26,4 miljoner euro. För denna tid uppgick slutsumman i koncernens balansräkning till 1799,2 miljoner euro och slutsumman i Finnvera Abp:s balansräkning till 1733,1 miljoner euro.

Enligt en uppskattning baserad på resultaten från tidigare uppgår förlusten av skatteinkomster år 2007 till uppskattningsvis 12 miljoner euro. Inkomstskatterna kan uppskattas minska med 10—15 miljoner euro per år från och med 2007, beroende på verksamhetens resultat.

4. Beredningen av propositionen

Propositionen har beretts vid finansministeriet.

5. Ikraftträdande

Det föreslås att lag träder i kraft vid en tidpunkt som bestäms genom förordning av statsrådet efter det att kommissionen har fattat sitt beslut i ärendet.

Utgångspunkten har varit att kommissionen fattar beslut under 2007, varvid lagen tillämpas första gången vid beskattningen för skatteåret 2007.

När propositionen läggs fram vet man ännu inte om EG-rättsliga bestämmelser för statligt stöd förorsakar eventuella villkor eller

begränsningar eller upplysningsplikter för inkomstskattefrihet. Dessa möjliga förpliktelser borde vara klarast senast innan den räkenskapsperioden slutar under vilken kommissionen fattar sitt slutliga beslut avseende anmälan om statligt stöd.

Av denna orsak föreslås att lagen tillämpas första gången från och med det skatteår under vilket lagen träder i kraft.

Med stöd av vad som anförts ovan föreläggs Riksdagen följande lagförslag:

Lagförslag

Lag

om ändring av 20 § i inkomstskattelagen

I enlighet med riksdagens beslut
ändras i inkomstskattelagen av den 30 december 1992 (1535/1992) 20 § 1 mom. 1 punkten, sådan den lyder i lag 227/1995, som följer:

20 §

Samfund som är befriade från inkomstskatt

Fria från skatt på inkomst är

1) Finlands Bank, Helsingfors universitet, Rundradion Ab, Nordiska Investeringsbanken, Nordiska projektexportfonden, Nordiska utvecklingsfonden, Nordiska miljöfinansieringsbolaget, Finnvera Abp, Fonden för in-

dustriellt samarbete Ab, Ekokem Oy Ab, Jubileumsfonden för Finlands självständighet och statens säkerhetsfond,

Denna lag träder i kraft vid en tidpunkt som bestäms genom förordning av statsrådet. Lagen tillämpas första gången vid beskattningen för det skatteår under vilket lagen träder i kraft.

Helsingfors den 8 december 2006

Republikens President**TARJA HALONEN**Andra finansminister *Ulla-Maj Wideroos*

Lag**om ändring av 20 § i inkomstskattelagen**

I enlighet med riksdagens beslut
ändras i inkomstskattelagen av den 30 december 1992 (1535/1992) 20 § 1 mom. 1 punkten, sådan den lyder i lag 227/1995, som följer:

Gällande lydelse

20 §

Samfund som är befriade från inkomstskatt

Fria från skatt på inkomst är

1) Finlands Bank, Helsingfors universitet, Rundradion Ab, Nordiska Investeringsbanken, Nordiska projektexportfonden, Nordiska utvecklingsfonden, Nordiska miljöfinansieringsbolaget, Fonden för industriellt samarbete Ab, Ekokem Oy Ab, Jubileumsfonden för Finlands självständighet och statens säkerhetsfond,

Föreslagen lydelse

20 §

Samfund som är befriade från inkomstskatt

Fria från skatt på inkomst är

1) Finlands Bank, Helsingfors universitet, Rundradion Ab, Nordiska Investeringsbanken, Nordiska projektexportfonden, Nordiska utvecklingsfonden, Nordiska miljöfinansieringsbolaget, *Finnvera Abp*, Fonden för industriellt samarbete Ab, Ekokem Oy Ab, Jubileumsfonden för Finlands självständighet och statens säkerhetsfond,

Denna lag träder i kraft vid en tidpunkt som bestäms genom förordning av statsrådet.

Lagen tillämpas första gången vid beskattningen för det skatteår under vilket lagen träder i kraft.